

Vergaderjaar 2009–2010

32 123 XVI

Vaststelling van de begrotingsstaten van het Ministerie van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (XVI) voor het jaar 2010

Nr. 108

BRIEF VAN DE MINISTER VAN VOLKSGEZONDHEID, WELZIJN EN SPORT

Aan de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Den Haag, 6 januari 2010

In het algemeen overleg van 2 juli 2009 over diverse kwesties met betrekking tot de Zorgverzekeringswet (Zvw), heb ik toegezegd de Kamer voor 2010 schriftelijk te zullen informeren over het vervoer van psychogeriatrische patiënten die worden behandeld in ggz-instellingen (Kamerstukken II 2008/09, 29 689, nr. 270). Dit naar aanleiding van eerder gestelde vragen van de Kamerleden Smilde en Willemse-van der Ploeg over berichten van een cliëntenraad van GGZ Noord-Holland Noord dat door de overheveling van de geneeskundige geestelijke gezondheidszorg (ggz) van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten (AWBZ) naar de Zorgverzekeringswet (Zvw) de vervoerskosten niet langer worden vergoed. Met deze brief voldoe ik aan deze toezegging.

Ik heb mij in deze kwestie verder verdiept. Nadere informatie heeft mij geleerd dat het niet gaat om psychogeriatrische patiënten (dementerende ouderen). Bij dementerende ouderen gaat het om begeleiding gedurende een of meer dagdelen in een instelling op grond van de AWBZ. Deze begeleiding omvat tevens door de instelling geregeld vervoer indien daarvoor een medische noodzaak is. Is er geen medische noodzaak dan is er geen recht op vervoer naar de instelling ten laste van de AWBZ. Het Centrum Indicatiestelling Zorg stelt de indicatie daarvoor vast. De overheveling van de geneeskundige ggz van de AWBZ naar de Zvw heeft hier in niets veranderd.

De overheveling van de geneeskundige ggz van de AWBZ naar de Zvw heeft echter ook niets veranderd in het recht op vergoeding van de kosten van vervoer ingeval van psychiatrische dagbehandelingen in een instelling. Het recht op vervoer was en is in die situatie beperkt geregeld. Daarbij gaat het niet om een recht op grond van de AWBZ, maar op grond van de Zvw. Ziekenvervoer behoort immers van oudsher niet tot de AWBZ-zorg, met uitzondering van het hiervoor genoemde instellingsvervoer bij begeleiding dag. Voor de overige zorg op grond van de AWBZ geldt het ziekenvervoer op grond van de Zvw.

Noodzakelijke maatregelen in 2004 hebben er toe geleid dat het recht op ziekenvervoer op grond van de Ziekenfondswet fors is beperkt. Diezelfde beperkte regeling is met ingang van 1 januari 2006 in de Zvw overgenomen. Die beperkte regeling gold eveneens voor vervoer naar een instelling voor een psychiatrische behandeling voordat deze zorg naar de Zvw was overgeheveld. Dat is zo gebleven. Sinds 1 januari 2005 bestaat daarom slechts recht op vervoer ten laste van de Zvw indien:

- a. de verzekerde nierdialyses moet ondergaan;
- b. de verzekerde oncologische behandelingen met chemotherapie of radiotherapie moet ondergaan;
- c. de verzekerde zich uitsluitend met een rolstoel kan verplaatsen;
- d. het gezichtsvermogen van de verzekerde zodanig is beperkt dat hij zich niet zonder begeleiding kan verplaatsen.

Daarnaast is er een hardheidsclausule. Deze houdt in dat er ook aanspraak bestaat op vervoer voor verzekerden die door een langdurige ziekte of aandoening langdurig zijn aangewezen op vervoer en het niet verstrekken van vervoer zal leiden tot onbillijkheid van overwegende aard. De onbillijkheid wordt door de zorgverzekeraar vastgesteld aan de hand van een aantal criteria, zoals de duur en frequentie van de behandeling en de afstand.

Ik zie geen aanleiding om mensen met een psychiatrische aandoening voor het vervoer naar een instelling anders te behandelen dan mensen die vanwege een andere aandoening naar de instelling moeten. Er zijn ook geen financiële middelen om de prestatie ziekenvervoer uit te breiden. Of een verzekerde recht heeft op vergoeding van de kosten van vervoer wordt dus in geval van behandeling van een psychiatrische aandoening in een instelling getoetst aan de hiervoor beschreven voorwaarden. Dat is niet anders dan ingeval behandeling in een instelling van een andere aandoening waarbij de behandeling ten laste komt van de zorgverzekering of de AWBZ.

De minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport,
A. Klink